

Pretī ieejas durvīm ir grāmatām (nokraut)galds. Grāmatu ir tik daudz, ka pašu galdu gandrīz nevar saskatīt. Tur ir (nodriskāt)gleznu reprodukciju albumi, vecu žurnālu iesējumi, pustukši ģimenes fotoalbumi, (sadzeltēt)dzejoļu krājumi, mitrumā (turēt)rokasgrāmatas, nozīmi (zaudēt)ceļveži, cietos vākos (iesiet)diplomdarbi, nekad (neizlasīt)klasiku romāni un vēl daudz kas cits. Turpat līdz ir drēbju pakaramais, uz kura (sakārt)tik daudz, ka arī pakaramo neredz. Tur karājas kožu (iekost)mēteļi ar lapsādu apkaklēm, melni un smagi (pieputēt)karakulādas kažoki, dažādu armiju šineļi, naģenes, hūtes, beretes un gāzmaskas.

Otrā pusē galdam ir stikla vitrīna vairākos stāvos. Vienā mirdz glāzītes – (sākt)..... ar sīkiem dažādu krāsu piņģerotiem un (beigt) ar slīpēta kristāla vīna un šampanieša glāzēm. (Nākt)..... pilns ar porcelāna traukiem – tur ir šķīvji un tasītes, bļodas un terīnes. Atsevišķu plauktu apdzīvo porcelāna figūriņas – (dejot)..... tautumeitas, ņipri slēpotāji, sapņainas ganes, (sēdēt) lāčuki, kūkumus (uzmest)..... kaķēni, (ievērot) rakstnieku krūšutēli, sēnes vai zivs veidolā darināti sāls un piparu trauki.